

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคชาติประเทศไทย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อ พรรคชาติประเทศไทย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๒/๒๕๕๑ ตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ขอบบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของ พรรคชาติประเทศไทย ดังนี้

นโยบายพรรคชาติประเทศไทย

จากสถานการณ์ด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมไทยที่มีปัญหาอย่างรุนแรง ในปัจจุบัน พรรคชาติประเทศไทย ได้จัดตั้งขึ้นโดยบุคคลที่มีอุดมการณ์และความคิดเห็น ที่ตรงกันว่า สมควรมีการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาแก้ปัญหาของประเทศโดย พรรคการเมืองดังกล่าว จะต้องเป็นพรรคการเมืองของมวลชนที่เน้นให้ประชาชน ทุกคน มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศ ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเป็นไปตาม บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ พรรค ชาติประเทศไทย จึงขอเสนอนโยบายในด้านต่างๆ ดังนี้

๑. นโยบายเร่งด่วน

๑.๑ ดำเนินการปฏิรูปการเมือง ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา การป้องกันและปราบปรามการทุจริต วิธีพิจารณา คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การตรวจเงินแผ่นดิน การออกเสียงประชามติ เพื่อให้กฎหมายอันเป็นกลไกทางการเมืองเหล่านี้ ทำให้ระบบการเมืองมีประสิทธิภาพ บริสุทธิ์ โปร่งใส และอำนวยความสะดวกต่อประชาชนอย่างแท้จริง โดยให้มีการตรวจสอบ และถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน

๑.๒ พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร อันเป็นจุดแข็งของระบบเศรษฐกิจไทยให้เข้มแข็ง สามารถเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหาร และผลิตผลการเกษตรที่มีคุณภาพของโลก และจัดสร้างตลาดกลางการเกษตรครอบคลุมพื้นที่ของประเทศ

๑.๓ เร่งแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ โดยการให้ข้อมูลทางการเงิน การตลาด ระเบียบ กฎเกณฑ์ ในทางการเงิน การคลัง การค้าและเศรษฐกิจ อันแท้จริงต่อผู้ประกอบการธุรกิจ ในการวางแผนการดำเนินงานทางธุรกิจที่รอบคอบ โปร่งใส มีการแข่งขันที่ยุติธรรม รวดเร็ว ลดขั้นตอนที่ยุ่งยากและการแสวงหาผลประโยชน์ การแสวงหาผลกำไรโดยมิชอบ และให้ผู้ประกอบการค้าที่สุจริตได้รับการคุ้มครอง ทั้งในด้านผลประโยชน์และสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมาย

๑.๔ ส่งเสริมการลงทุนเพื่อการส่งออกที่เหมาะสม โดยการแสวงหาตลาดต่างประเทศ ตลาดเพื่อนบ้าน วิเคราะห์แนวโน้มสินค้าที่ตลาดโลกต้องการ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ส่งเสริมการมีวินัยในการส่งออก ปรับปรุงคุณภาพของ

สินค้า ควบคุมดูแลเพื่อจัดการปลอมแปลงปลอมปนสินค้า การลงทุน การประกอบการ หรือการผลิตในลักษณะที่ขัดกับสิทธิมนุษยชน ทำลายสภาพแวดล้อม อันเป็นสาเหตุให้สินค้าอันนั้นไม่เป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ

๑.๕ เร่งส่งเสริมวินัยทางการเงินการคลัง ควบคุมการดำเนินการของ สถาบันทางการเงินให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ตราสาร สัญญา อย่างเคร่งครัด รวมทั้งการส่งเสริมให้ประชาชนขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ ตรงเวลา อันเป็นสิ่งจำเป็นในช่วงของเศรษฐกิจขาลง ให้ประชาชนรู้จักการพึ่งตนเอง เลิกการ พึ่งพ่อ การหารายได้ที่ดีที่สุด ทั้งนี้ โดยการปฏิบัติเป็นแบบอย่างตั้งแต่ผู้บริหาร ระดับสูง ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับลงมา ทำตนเป็นแบบอย่าง แก่ประชาชน การรณรงค์ทางสื่อสารมวลชนอย่างต่อเนื่อง

๑.๖ การเจรจากับเจ้าหนี้ต่างประเทศ และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) เพื่อให้ทราบสถานการณ์ทางการเงินการคลังที่แท้จริง และหาแนวทางการ แก้ปัญหาการชำระหนี้ทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างเหมาะสม โดยให้ส่วนราชการ องค์กรของรัฐ และผู้แทนของเอกชนมีส่วนร่วม

๑.๗ กระจายอำนาจการตัดสินใจของประชาชนไปยังหน่วยราชการบริหาร ส่วนท้องถิ่น พื้นฐาน อันได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล สุขาภิบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล ในการวางแผนพัฒนา ท้องถิ่น การอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี การจัดเก็บรายได้ รักษาความสงบ เรียบร้อย ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสะอาด และสภาพแวดล้อม การบริการด้านสาธารณสุขโลก คู่สมัครง ดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณประโยชน์ และทรัพยากรธรรมชาติ การออกข้อบังคับของตนเอง รวมทั้งการแสดงประชามติ หรือทำประชามติในกรณีที่มีความจำเป็นต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

๒. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อให้ได้มาซึ่งรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน

๒.๒ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ โดยเน้นการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ประกอบด้วย การกำหนดนโยบายสำคัญๆ และการบริหารประเทศ รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ อันเป็นการประกันสิทธิ เสรีภาพ และสิทธิประโยชน์ของประชาชน

๒.๓ สนับสนุนการจัดตั้งและดำเนินการพรรคการเมืองที่เป็นพรรคมวลชน ที่ดำเนินการได้สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยและวิถีชีวิตตามบริบทของสังคมไทย

๒.๔ จัดทำกฎหมายพรรคการเมือง ให้พรรคการเมืองเป็นองค์กรที่เข้มแข็ง โปร่งใส และเป็นพรรคการเมืองของประชาชน สามารถเป็นองค์กรสำคัญทางการเมือง การปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีมาตรการคัดเลือก ตรวจสอบ และถอดถอนผู้แทนสมาชิกกรรมการบริหารพรรคทุกระดับ ผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองและตำแหน่งในรัฐบาลในนามของพรรค

๒.๕ กระจายอำนาจการปกครองสู่การปกครองตนเองของประชาชน โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดการการบริหาร การปกครองตนเอง ทุกระดับ

๒.๖ ปรับปรุงประสิทธิภาพระบบการบริหารและการปกครองตนเอง ให้มีประสิทธิภาพ

๒.๗ สนับสนุนให้ท้องถิ่นมีการจัดตั้งองค์กรของประชาชน โดยให้มีการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายและเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าร่วมในการบริหาร

๒.๘ เร่งรัดพัฒนาผู้นำทางการบริหารการปกครองโดยให้มีการประชุม สัมมนาหรือฝึกอบรมทางการบริหาร การปกครอง ให้มีวิสัยทัศน์ มีจิตสำนึกและมีคุณธรรมการบริหารการปกครอง

๒.๙ ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานราชการ โดยการรื้อปรับระบบของหน่วยงานให้มีเอกภาพในการบริหารจัดการ รวมทั้ง ลดขนาดหน่วยงาน ให้เล็กลง ลดบุคลากรและเพิ่มการใช้เทคโนโลยีและวิทยาการที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงานมากขึ้น

๒.๑๐ สนับสนุนบทบาทของผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข แก่ราษฎร

๒.๑๑ ให้ความรู้ด้านการเมืองการปกครอง กฎหมายแก่ประชาชนและเยาวชน โดยผ่านสื่อสารมวลชนทั้งของรัฐ และเอกชน การรวมกลุ่มของประชาชน และสถาบันการศึกษาทุกระดับ

๒.๑๒ ส่งเสริมสนับสนุน อำนาจความสะดวกให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง ให้ดำเนินการเลือกตั้งทุกระดับเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรม ถูกต้องตามกฎหมาย

๒.๑๓ ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครอง ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๒.๑๔ ประกันและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๒.๑๕ ให้ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของทางราชการ และแสดงความคิดเห็นในกิจการของทางราชการนั้น รวมทั้งมีสิทธิและเสรีภาพในการแสดงออกผ่านสื่อสารมวลชนต่างๆ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๓. นโยบายด้านความมั่นคง

๓.๑ เกิดทุนสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

๓.๒ ปลุกฝังอุดมการณ์ในความเป็นไทย ความรักชาติ รักผืนแผ่นดินไทย รักศิลปวัฒนธรรมประเพณีไทยและการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมทุกด้าน ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน ในการพัฒนาจิตใจในความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

๓.๔ มุ่งมั่นในการรักษาอธิปไตยของชาติ เสริมสร้างให้กำลังทหารรักษา ดินแดนไว้ให้ได้ทุกตารางนิ้ว และสนับสนุนกิจการของกองทัพในระดับส่วนกลาง ภูมิภาคและท้องถิ่นในการรักษาอธิปไตย

๓.๕ พัฒนาศักยภาพของกองทัพในหน่วยปฏิบัติ หน่วยเสนาธิการและ บริหารระดับสูง

๓.๖ สนับสนุนการพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ของกองทัพ ให้ทันสมัย และเพียงพอต่อการใช้ในกิจการด้านการทหาร

๓.๗ ส่งเสริมให้บุคลากรของกองทัพ ได้แสวงหาความรู้และวิทยาการ ต่างๆ ตามกระแสโลกาภิวัตน์ เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนากองทัพและพัฒนาประเทศ

๓.๘ ส่งเสริมให้หน่วยทหารที่มีศักยภาพเพียงพอ สามารถป้องกันประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำการผลิตด้านการเกษตรหรืออุตสาหกรรม เพื่อแก้ไขปัญหา ทางเศรษฐกิจที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพิ่มรายได้แก่ครอบครัวทหาร ส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้กำลังพลมีรายได้เสริม และเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพต่อไป

๓.๙ เน้นการจัดกำลังอาสาสมัคร เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยในชุมชน และการสนธิกำลังในระดับจังหวัด อำเภอและระดับชาติ

๓.๑๐ ดำเนินการจัดตั้งกลุ่มเยาวชนและกลุ่มพลังประชาชน เพื่อรับผิดชอบ ต่อสังคม ด้านความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

๔. นโยบายด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม คมนาคมและแรงงาน

๔.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๔.๑.๑ รักษาคุณภาพของการพัฒนาการเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม ธุรกิจบริการให้สัมพันธ์และสมดุลกัน

๔.๑.๒ ให้ความสนใจและให้ความสำคัญเป็นพิเศษในการพัฒนา การเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติ จะลดลงและขาดแคลนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพราะคนมากขึ้น วิทยาการก้าวหน้าและ เทคโนโลยีก้าวหน้าและสูงขึ้นเรื่อยๆ

๔.๑.๓ การพัฒนาการเกษตร จะรักษาคุณภาพการวางแผน การผลิต การใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อผลิตอาหารมนุษย์ให้เพียงพอ

๔.๑.๔ การเกษตร เน้นการเกษตรอุตสาหกรรม วิชาการทางเกษตร เทคโนโลยีการเกษตร มีผลผลิตการเกษตรที่มีคุณภาพ คนไทยมีอาหารการกินดี และเพียงพอ ปลอดภัยและเน้นการเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรม

๔.๑.๕ เร่งรัดการปฏิรูปที่ดิน และการออกเอกสารสิทธิให้แก่ เกษตรกรผู้ยากไร้

๔.๑.๖ พัฒนาแหล่งน้ำในการเกษตรทั่วทุกพื้นที่ ขุดลอก ห้วย หนอง บึง คูคลอง จัดส่งระบบส่งน้ำแบบท่อที่มั่นคง เพื่อป้องกันการระเหยและ การรั่วไหลของน้ำ ควบคุมการใช้น้ำ การคิดค่าใช้จ่ายในการใช้น้ำและประหยัดพื้นที่ ในการก่อสร้างคลองหรือท่อส่งน้ำ

๕.๑.๗ ยกเว้นรายได้อัตโนมัติของเกษตรกร โดยการแสวงหาตลาด
นอกประเทศ ยกเว้นคุณภาพผลผลิต ลดต้นทุนการผลิต และให้รู้จักการรักษา
สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

๕.๑.๘ ส่งเสริมการอุตสาหกรรมทางการเกษตรอย่างจริงจัง โดย
การสนับสนุนด้านเงินทุน มาตรการทางภาษี สิทธิพิเศษในการลงทุน การสนับสนุน
ทางด้านเทคโนโลยีและทางด้านวิชาการ

๕.๑.๙ พัฒนาการสาธารณสุขโลก และการสื่อสารคมนาคมในด้าน
ต่างๆ ให้ทันสมัย เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเกษตรกรรม การพัฒนาการอุตสาหกรรม
การพาณิชย์ ในขอบเขตทั่วประเทศ

๕.๑.๑๐ บังคับพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจ จะดำเนินการให้
เพียงพอ มีประสิทธิภาพและทันเวลาที่

๕.๑.๑๑ เน้นการระดมทุนภายในประเทศ การระดมทุนในท้องถิ่น
เน้นการคลังท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการระดมเงินออมของประชาชน และการพัฒนา
ประเทศโดยใช้เงินทุนภายในประเทศ เงินออมและภาษีเงินได้จากชุมชน จะนำไปใช้
ดำเนินการในชุมชน ในการพัฒนาท้องถิ่น โดยไม่รวมเงินมาไว้ที่ส่วนกลางเช่นในอดีต

๕.๑.๑๒ สถาบันการเงินระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับจังหวัด
จะให้เป็นสถาบันการเงินเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจทุกด้านทุกระดับ

๕.๑.๑๓ เปิดโอกาสและสนับสนุนภาคเอกชนระหว่างประเทศและ
การลงทุนร่วมกับภาครัฐ ในการพัฒนากิจกรรมด้านเศรษฐกิจ การศึกษาและ
การสาธารณสุข

๕.๑.๑๔ จะดำเนินการให้ธนาคารชาติ เป็นสถาบันที่เป็นหลักประกันและให้คำแนะนำแก่ภาคเอกชนและภาครัฐ ในการกู้เงินจากสถาบันการเงินต่างประเทศ

๕.๑.๑๕ ระบบการตลาด จะให้เอกชนดำเนินการ รัฐ เข้าควบคุมในส่วนที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวมและมาตรฐาน เช่น การควบคุมคุณภาพ และการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม

๕.๑.๑๖ การตลาด ในระยะเริ่มต้นอุตสาหกรรมอาหาร เป็นอุตสาหกรรมที่จะผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศเป็นหลักและขยายเขตการตลาดออกไปในภูมิภาคเอเชียและภูมิภาคอื่นๆ ต่อไป

๕.๑.๑๗ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจใน ด้านเศรษฐกิจ อย่างมีเหตุผล ผ่านสื่อสารมวลชนและสถาบันการศึกษา ตามความเหมาะสม

๕.๑.๑๘ ส่งเสริมให้ประชาชนมีระเบียบ วินัย ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ อดออม โดยรณรงค์ผ่านสื่อสารมวลชน ผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงานของรัฐ ทำเป็นแบบอย่าง

๕.๑.๑๙ มีมาตรการการคุ้มครองผู้บริโภคที่เหมาะสม
โปร่งใส

๕.๒ ด้านอุตสาหกรรม

๕.๒.๑ สนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตร เพื่อเป็น บัณฑิตรับผลผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร มีวัตถุประสงค์ป้อนโรงงานในประเทศไทยและการผลิตอุตสาหกรรมการเกษตร

๔.๒.๒ การผลิต เน้นการบริโภค ทดแทนการนำเข้าและส่งออก โดยใช้วัตถุดิบภายในประเทศให้มากที่สุด

๔.๒.๓ ผลผลิตทางอุตสาหกรรมการเกษตร เน้นการผลิตให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน เพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ

๔.๒.๔ อุตสาหกรรมอื่นๆ และอุตสาหกรรมหนัก จะดำเนินการใช้วัตถุดิบจากนอกประเทศ เพื่อทดแทนการนำเข้าและการผลิตเพื่อการส่งออก

๔.๒.๕ เงินลงทุนด้านอุตสาหกรรมการเกษตร และอุตสาหกรรม จะเน้นให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการลงทุน การจัดการและระบบการตลาด โดยรัฐจะเป็นผู้นำในด้านการประสานสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศ เพื่อช่วยแสวงหาและเป็นผู้นำในด้านการประสาน

๔.๒.๖ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ในการระดมทุนของคนไทยมากขึ้น สนับสนุนด้วยมาตรการทางภาษี การส่งเสริมการลงทุน ด้านวิชาการและเทคโนโลยี

๔.๓ ด้านคมนาคมและขนส่ง

๔.๓.๑ การขนส่งทางบก พัฒนาและปรับปรุงการขนส่งโดยรถไฟ ซึ่งประหยัดและปลอดภัยสูงสุด การขนส่ง โดยรถยนต์จะเป็นระยะสั้นๆ โดยส่งต่อจากรถไฟ การขนส่งทางน้ำในพื้นที่ภาคกลางและในพื้นที่ที่มีสายน้ำ จะสนับสนุนการใช้เรือในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร

๔.๒.๒ การขนส่งทางอากาศ ดำเนินการปรับปรุงการขนส่งทางอากาศ เพื่อเชื่อมต่อหัวเมืองสำคัญๆ ในภูมิภาคตามความจำเป็น ส่วนการเดินทางในระยะสั้นจะเพิ่มขีดความสามารถของการขนส่งโดยรถไฟและรถยนต์

๔.๔ ด้านแรงงาน

๔.๔.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีศักยภาพ เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน ในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งปลูกฝังความซื่อสัตย์ สุจริต ตรงต่อเวลา และการรับผิดชอบ

๔.๔.๒ จัดตั้งสถาบันและโครงการฝึกทักษะและเพิ่มพูนฝีมือแรงงานในทุกภูมิภาค รวมทั้งการจัดระบบการศึกษาเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานในทุกภูมิภาค รวมทั้งการจัดระบบการศึกษาเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานในด้านความรู้และทักษะ

๔.๔.๓ กำหนดค่าแรงขั้นต่ำเฉพาะแรงงานไร้ฝีมือ ส่วนแรงงานที่มีฝีมือให้เป็นไปตามกลไกของตลาด

๔.๔.๔ ปรับปรุงกฎหมายแรงงาน ให้เหมาะสมกับสภาพทางการเมือง เศรษฐกิจสังคมที่เปลี่ยนแปลง

๔.๔.๕ สนับสนุนการรวมตัวของผู้ใช้แรงงานเชิงความรู้ทางวิชาการ การพัฒนาฝีมือแรงงาน ความต้องการในการพัฒนาอำนาจต่อรองในการเรียนต่อ เพื่อพัฒนาตนเองและการรวมกลุ่มกันเพื่อสิทธิประโยชน์อันชอบธรรมของผู้ใช้แรงงาน

๔.๔.๖ ส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานเด็กและแรงงานหญิง จัดระบบแรงงานสัมพันธ์ การประกันสังคม รวมทั้งค่าตอบแทนแรงงานที่เป็นธรรม

๔.๔.๗ จัดส่งแรงงานไปต่างประเทศ (Government to Government) โดยเฉพาะแรงงานฝีมือ

๕. นโยบายด้านการศึกษา การกีฬา การศาสนา และศิลปวัฒนธรรม

๕.๑ ด้านการศึกษา

มุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยให้การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีขีดความสามารถเต็มศักยภาพ เพื่อเป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้เศรษฐกิจเฟื่องมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีคุณธรรม โดยดำเนินการดังนี้

๕.๑.๑ ปฏิรูปหลักสูตรและระบบการเรียนรู้ ให้เรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถสร้างองค์ความรู้ และให้เรียนรู้ตลอดชีวิต

(๑) ใฝ่รู้ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และสรุปองค์ความรู้ สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง

(๒) ให้ผู้ประกอบการ เอกชน ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วม ในการพัฒนาการจัดการศึกษา

๕.๑.๒ ยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้น ด้วยการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยเร่งด่วน

๕.๑.๓ จัดทำกฎหมายการศึกษา เพื่อเป็นหลักในการจัดการศึกษาของประเทศ และปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

๕.๑.๔ เปิดโอกาสให้เอกชน ชุมชน ผู้ปกครอง เข้ามามีส่วนร่วม ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในทุกๆระดับ ยึดหยุ่นตามภาวะการณ์ของการเมือง สังคม เศรษฐกิจของท้องถิ่น

๕.๑.๕ ยกระดับคุณภาพครู อาจารย์ ให้มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยกระบวนการที่เชื่อถือได้ ตามกระบวนการคัดเลือก พัฒนา และประเมินด้วยมาตรการที่ก่อให้เกิดขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงาน

๕.๑.๖ จัดระบบการตรวจสอบคุณภาพและประสิทธิภาพของ การดำเนินงานทางการศึกษาทุกระดับ และมาตรการการประกันคุณภาพ เพื่อให้เกิด การแข่งขันและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

๕.๑.๗ ปรับปรุงระบบบริหารการศึกษา โดยเฉพาะระดับปฏิบัติการ ให้มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการและการบริหารงบประมาณ เพื่อส่งเสริม ประสิทธิภาพและความเสมอภาค รวมทั้งเปิดโอกาสให้เอกชน ผู้ปกครอง เข้ามา มีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาตามความเหมาะสม

๕.๑.๘ จัดระบบการศึกษาในทุกระดับ ให้มีความเป็นเอกภาพ มีความสัมพันธ์เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกัน และสามารถถ่ายโอนได้

๕.๑.๙ ให้การศึกษาพื้นฐานแก่เยาวชน ไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี โดยให้ การให้เปล่า มีสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ เครื่องแต่งกาย อาหาร ให้เยาวชนมี การพัฒนาการทุกด้าน มีกำลังกายแข็งแรง มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เยาวชนมีความรู้ด้านการประกอบอาชีพ และ มีรายได้ระหว่างเรียน

๕.๑.๑๐ กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและประชาชน เข้ามามีส่วนใน การจัดการศึกษา การจัดทำหลักสูตร ตามความต้องการของท้องถิ่นและหลักสูตร ท้องถิ่นในรูปแบบของคณะกรรมการ ภายใต้การสนับสนุนของราชการบริหาร ส่วนท้องถิ่น

๕.๑.๑๑ ส่งเสริมสวัสดิการ ขวัญกำลังใจของบุคลากร ด้านการศึกษาอย่างทั่วถึง ทั้งในด้านรายได้ ตำแหน่ง สวัสดิการต่างๆ ที่จำเป็น ต่อการครองชีพ

๕.๒ ด้านการศึกษา

๕.๒.๑ ส่งเสริมให้มีกีฬาสากลและกีฬาพื้นบ้าน เพื่อสร้างสุขภาพ การออกกำลังกาย นำใจนักกีฬา และเพื่อการแข่งขันทั้งในและนอกประเทศ รวมทั้ง เสริมสร้างให้มีสุขภาพพลานามัยได้ตามมาตรฐาน

๕.๒.๒ จัดให้มีศูนย์กีฬาชุมชนในทุกระดับ ทุกรูปแบบพร้อม อุปกรณ์และบุคลากร โดยภาครัฐ เอกชน และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ ให้บริการทุกวัย ทุกเพศ รวมทั้งผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการในการออกกำลังกาย และ ทดสอบสมรรถภาพ

๕.๓ ด้านการศาสนา

๕.๓.๑ พัฒนาการศึกษาของสงฆ์และนักบวชในศาสนาต่างๆ ทั้งองค์ความรู้ในหลักศาสนาและองค์ความรู้ในสังคม เพื่อให้เป็นที่พึงของสังคม

๕.๓.๒ ยึดหลักการของศาสนาในการสร้างคุณธรรม จริยธรรม และการพัฒนาคน

๕.๓.๓ เน้นการนำหลักศาสนามาใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบ อาชีพของประชาชนทุกหมู่เหล่า

๕.๓.๔ พัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารงานด้านการศาสนา ให้มีประสิทธิภาพ โดยให้มีเครือข่ายหรือองค์กรเครือข่ายในการพัฒนาสถาบันทุก ศาสนา

๕.๓.๕ ให้สถาบันศาสนาทุกศาสนามีเครือข่ายในการพัฒนา ส่งเสริมและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๕.๓.๖ ส่งเสริมและทะนุบำรุงศาสนาทุกศาสนาตามความเหมาะสม ทั้งในด้านงบประมาณ บุคลากร การสื่อสารประชาสัมพันธ์เผยแพร่ และการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกันของแต่ละศาสนา

๕.๔ ด้านศิลปวัฒนธรรม

๕.๔.๑ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และรับวัฒนธรรม สากลอย่างเหมาะสม โดยไม่ขัดกับวิถีชีวิตแบบไทย

๕.๔.๒ ให้ความรู้เกี่ยวกับครอบครัวศึกษาและสร้างสถาบันครอบครัว ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และสืบทอดศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีของไทย และ กัดสรรศิลปวัฒนธรรมประเพณีของสากลให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตโดยองค์กรในท้องถิ่น

๕.๔.๓ ส่งเสริมให้องค์กรทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชนร่วมกัน ทำนุบำรุงถ่ายทอด สืบสานวัฒนธรรมประเพณีที่คัดสรรให้คงอยู่ตามวิถีชีวิตแบบไทย

๕.๔.๔ สร้างสถาบันครอบครัวให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นฐานของการพัฒนาสังคม การเมือง การศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ตามวิถีชีวิตไทย

๖. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ ให้ท้องถิ่นมีอำนาจในการรักษาทรัพยากรที่เป็นสาธารณะ ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ที่ดิน ป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรน้ำ และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ โดยใช้มาตรการทางกฎหมาย และการร่วมมือกับประชาชน

๖.๓ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในโครงการของรัฐหรือ เอกชนที่กระทบต่อสภาพแวดล้อมหรือสร้างมลภาวะ โดยการกระทำประชาคมติหรือ ประชาพิจารณ์ ตามความเหมาะสมและเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายแถลงข้อมูลที่ทำเป็น เพื่อความโปร่งใสเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๖.๔ ดำเนินการป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะ ซึ่งมีผู้มีอำนาจทางการเงิน มากว่านซื้อภายหลังที่ก่อปัญหาไม่จบสิ้น หรือการให้ข้อมูลอันเป็นเท็จ เพื่อขอค่า ชดเชยจากรัฐโดยมิชอบ การตัดสินใจเพื่อให้เอกสารสิทธิ หรือค่าชดเชยควรกระทำ ประชาคมติหรือประชาพิจารณ์ หรือการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็วและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

๗. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี การสื่อสารและสารสนเทศ

๗.๑ สนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัย ค้นคว้าการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ประดิษฐ์กรรมต่างๆ ทั้งในสถาบันการศึกษา ส่วนราชการและเอกชน

๗.๒ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ รวมทั้งการใช้ผู้มีความรู้ ความสามารถ ชาวไทย ที่อยู่ต่างประเทศกลับมาพัฒนาประเทศ

๘. นโยบายด้านสังคม สาธารณสุข และพัฒนาชุมชน

๘.๑ ด้านสังคม

๘.๑.๑ สนับสนุนส่งเสริมการดำรงชีวิตภายใต้สถาบันครอบครัว ที่อบอุ่นเป็นปัจจัยในการพัฒนาจิตใจ ความโอเออ้อมอารี การสร้างสันติสุขในครอบครัว สังคมและประเทศชาติ

๘.๑.๒ สร้างสถาบันครอบครัวให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นฐานของการพัฒนาสังคม การเมือง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ตามวิถีชีวิตไทย

๘.๑.๓ ส่งเสริมสวัสดิการ และสวัสดิภาพของประชาชน ในด้านความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเด็ก สตรี คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสในสังคม

๘.๑.๔ กำกับ ดูแล ให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคล จัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน จัดระบบราชการ และการบริหารของรัฐให้สั้น โปร่งใส ยุติธรรม สนองตอบความต้องการของประชาชน

๘.๑.๕ แก้ปัญหาอาชญากรรม อภิธิพล การแสวงหาผลประโยชน์ โดยมีขอบ การเอารัดเอาเปรียบในสังคม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด การนุกรุกที่สาธารณะ โดยให้มีการแสดงประชามติหรือประชาพิจารณ์ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๘.๑.๖ เอาใจใส่ผู้ด้อยโอกาส เด็กถูกทอดทิ้ง คนพิการหรือทุพพลภาพ ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ ให้มีโอกาสอยู่สังคมอย่างมีความสุข

๘.๑.๗ คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย และพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวและความเข้มแข็งของชุมชน

๘.๒ ด้านสาธารณสุข

๘.๒.๑ ส่งเสริมความเข้มแข็งขององค์กรชุมชนและประชาชน ให้มีความตระหนักและความรับผิดชอบในการดำเนินการด้านสาธารณสุข ด้วยตัวประชาชนหรือองค์กรชุมชนเอง ในการดูแลรักษาสุขภาพอนามัย โดยการสนับสนุนด้านวิทยากร เทคโนโลยีจากรัฐ

๘.๒.๒ พัฒนาบุคลากรทางสาธารณสุขและทางการแพทย์ให้เพียงพอ ให้มีขีดความสามารถสูงเพียงพอที่จะดำเนินการป้องกันและรักษาในระดับต้น ในแต่ละท้องถิ่น

๘.๒.๓ ขยายบริการด้านอนามัย ด้วยการจัดตั้งสถานอนามัย ออกไปสู่ตำบลและหมู่บ้าน ปรับปรุงโรงพยาบาล พัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และการสาธารณสุขระดับอำเภอและจังหวัด

๘.๒.๔ จัดหาและพัฒนาวิทยากร อุปกรณ์ เทคโนโลยี ทางการแพทย์ เวชภัณฑ์ที่จำเป็นให้เพียงพอกับการใช้งานแต่ละสถานอนามัยประจำตำบล

๘.๒.๕ ดำเนินการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม การพัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย โดยรัฐและองค์กรชุมชน

๘.๒.๖ ปรับปรุงประสิทธิภาพการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ ยาเสพติด และโสเภณีเด็กโดยอาศัยครอบครัว องค์กรชุมชนและการใช้กฎหมายที่เคร่งครัด

๘.๒.๗ ส่งเสริมให้ประชาชนรู้แนวทางการป้องกันโรค มีความรู้ เจตคติในการดูแลรักษาตนเอง ความรู้ด้านโภชนาการ การพักผ่อน การออกกำลังกาย ที่ถูกต้องโดยไม่ต้องพึ่งพาแพทย์ในบางกรณี

๘.๒.๘ ส่งเสริมให้แพทย์ไปทำงานในเขตชนบท จนถึงระดับ
สถานีนามัย โดยให้มีศักยภาพในการบำบัดรักษา เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายของ
ประชาชนในการเดินทางมารักษาในตัวเมือง

๘.๓ ด้านการพัฒนาชุมชน

๘.๓.๑ การพัฒนาชุมชนเมืองและมหานคร

(๑) จัดตั้งศูนย์สาธารณสุขชุมชน เพื่อให้บริการสาธารณสุข
แก่ชุมชน

(๒) จัดตั้งศูนย์ชุมชน (Community Center) เช่น
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์เด็กและเยาวชน

(๓) ชุมชนแออัด จะดำเนินการปรับปรุงการเคหะและ
สิ่งอำนวยความสะดวกในชุมชน ดังนี้

(ก.) ชุมชนแออัดที่ตั้งอยู่ในที่สาธารณะ ที่หลวง
จะทำการปรับปรุงชุมชนแออัดใหม่ โดยจัดสร้างที่พักอาศัยในรูปของการเคหะ

(ข.) ชุมชนแออัดที่ตั้งอยู่ในที่เอกชน จะยกระดับ
ความเป็นอยู่ในด้านการปรับปรุง ถนน ตรอก ซอย การประปา ไฟฟ้า และการจัดเก็บ
ขยะ

(๔) ปรับปรุงระบบการขนส่งมวลชน การควบคุมมลพิษ
และมลภาวะ การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย น้ำเน่า โดยเน้นการการผู้ก่อมลพิษ
ต้องเป็นผู้รับภาระ (Pollution Pay)

๘.๓.๒ การพัฒนาชนบท

- (๑) จัดตั้งองค์กรประชาชน ให้คิด ตัดสินใจ ปฏิบัติ รับผิดชอบชุมชนในด้านการสาธารณสุข โภค การอาชีพ สุขภาพอนามัย
- (๒) จัดตั้งกลุ่มประชาชนตามลักษณะอาชีพ ให้นำหน่วยงานราชการเข้าไปร่วมพัฒนาอาชีพและเทคโนโลยี
- (๓) จัดตั้งศูนย์สงเคราะห์ประชาชนระดับหมู่บ้านโดยชุมชน สำหรับผู้ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ เช่น ผู้พิการ ผู้สูงอายุ
- (๔) ให้การศึกษาประชาชนในชุมชนหลายรูปแบบ ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนเพื่อการศึกษาต่อและพัฒนาอาชีพของตนเอง

๕. นโยบายด้านการต่างประเทศ

๕.๑ สนับสนุนการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ รวมกำลังเพื่อป้องกันการละเมิดอธิปไตย เสถียรภาพของประเทศ และสิทธิมนุษยชน

๕.๒ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน แสวงหาความร่วมมือด้านวิชาการและเทคโนโลยี ผนึกกำลังกันด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองระดับภูมิภาค

๕.๓ ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของสถานทูต และทูตพาณิชย์ เพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ การส่งเสริมและการดำเนินการด้านการค้ากับต่างประเทศให้มากขึ้น

๕.๔ ให้ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง หรือข้อพิพาทต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกรอบแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ และกฎหมายระหว่างประเทศ

๕.๕ ร่วมมือกับประเทศในอาเซียน ทั้งด้านการเมือง การทูต การค้า และการพัฒนาประเทศ เพื่อพัฒนาภูมิภาคนี้ให้เจริญก้าวหน้าในทุกๆ ด้าน รวมทั้งการยกเลิกกฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติ อันเป็นสิ่งขัดขวางการติดต่อ ค้าขาย ระหว่างหน่วยงานและประชาชนในภูมิภาคนี้

๕.๖ กู้มครองผลประโยชน์อันชอบธรรมของประเทศไทยและคนไทย ในต่างประเทศ รวมทั้งผู้ไปประกอบอาชีพในต่างประเทศ ที่อาจถูกเอารัดเอาเปรียบ หรือได้รับความไม่เป็นธรรม

ข้อบังคับพรรคชาติประชาไทย พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้การดำเนินกิจการของพรรคสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ประชุมผู้จัดตั้งพรรคชาติประชาไทย เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคชาติประชาไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคชาติประชาไทย พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองจาก นายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อว่า “ชาติประชาไทย” เรียกชื่อย่อว่า ช.ป.ท. เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า THAI NATION PARTY และเรียกชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า TNPT

ข้อ ๕ ภาพเครื่องหมายพรรคและความหมายของพรรคชาติประเทศไทย

รูปหยดน้ำสีน้ำเงิน แทนความหมาย

(๑) น้ำพระทัยจากพระมหากษัตริย์ที่ทรงประทานความร่มเย็นแก่ชาวไทยทั้งชาติ และชาวไทยทั้งมวลรวมน้ำใจกันอย่าง “รู้รักสามัคคี” ทำให้ประเทศไทยมีแต่ความชุ่มฉ่ำและสันติสุข

(๒) น้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีค่า มีประโยชน์และมีความจำเป็นต่อสรรพสิ่งที่มีชีวิต

(๓) การรวมพลังของสมาชิกพรรคมีลักษณะเป็นหนึ่งเดียวเช่นหยดน้ำสีเขียวพื้นที่ประเทศไทย แทนความหมาย

(๑) ความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทย

(๒) ความมีเอกราชและบูรณภาพแห่งดินแดนที่เป็นรัฐเดี่ยว

(๓) สมาชิกพรรคและผู้สนับสนุนมาจากทุกพื้นที่ของประเทศไทย
พื้นที่โลก แทนความหมาย

(๑) ประเทศไทยเป็นประเทศสากลที่ทั่วโลกรู้จัก และมีความสัมพันธ์อันดี
ทางการบริหารการปกครอง การเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การศาสนา ศิลป
วัฒนธรรมอันดีงาม

(๒) สมาชิกพรรค เป็นคนไทย มีความสามารถพร้อมที่จะอยู่ทั่วโลกอย่าง
ผู้มีภูมิรัฐภูมิฐานและภูมิธรรม สามารถร่วมมือกับคนทุกชาติในการสร้างคุณธรรม
การดำรงชีวิตอย่างสันติสุขในโลก

คนไทยชาย หญิง และเด็กชาย-หญิง แทนความหมาย

(๑) ครอบครัวของชาวไทยที่มีความสมบูรณ์ด้วยขนาดของครอบครัว สมาชิก
ของครอบครัว สุขภาพสมบูรณ์ ร่ำรวยแจ่มใส ยึดมั่นในวัฒนธรรมไทย

(๒) ประเทศไทยและสถาบันสำคัญของชาติไทยมั่นคงดำรงอยู่ได้ บนพื้นฐาน
ของครอบครัวที่มั่นคง

(๓) ความจำเป็นของประเทศชาติที่ได้อยู่ที่ความร่วมมือกันอย่างแน่นแฟ้น
ของ หญิง - ชายและเยาวชนทั้งประเทศ

ภาพรวงข้าวสีเหลือง แทนความหมาย

(๑) ความอุดมสมบูรณ์ ความเจริญอกงามของทรัพยากรอาหารและปัจจัย
การดำรงชีวิต

(๒) นโยบายของพรรคที่มุ่งเน้นการพัฒนาการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร
และอุตสาหกรรมที่นำมาซึ่งความมั่นคงมั่งคั่งของประชาชน

(๓) ความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาที่ดีอย่างต่อเนื่อง

รอบวงกลมภายในสี่เหลี่ยมอ่อน แทนความหมาย ความร่วมมือ บำรุงรักษา ทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขจัดมลภาวะ เพื่อการดำรงชีวิตที่ดีของลูกหลานไทยตลอดไป

ภาพธงชาติไทย แทนความหมาย

(๑) พรรคมุ่งมั่นสนับสนุนการยึดมั่นและจงรักภักดี ต่อสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

(๒) พรรคมุ่งมั่นในการพิทักษ์ เอกราชทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามที่ปฏิบัติต่อสถาบันของชาติ

คำขวัญของพรรคสี่ชมพู แทนความหมาย ภายใต้การบริหารประเทศตามวิถี ทางประชาธิปไตยของพรรคและความร่วมมืออย่างแท้จริงของประชาชน บนหลัก การความรู้คู่คุณธรรม ความสุจริต ชีวิตชาวไทยจะมีแต่ความสุข ความร่มเย็น ประเทศไทยจะเป็น “แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง”

สีขาวกลางหยดน้ำ แทนความหมาย ความใสสะอาดบริสุทธิ์ ความจริงใจ ใฝ่หาความเจริญในการดำรงชีวิตที่มีคุณธรรมอันจะนำมาซึ่งสังคมไทยที่ยั่งยืนอย่าง ยาวนาน และความสุขอย่างแท้จริง ภายใต้การนำของ “พรรคชาติประชาไทย”

ตราวงเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรคเป็นเครื่องหมายย่อ ในลักษณะเดียวกันตามข้อ ๕. พรรคหนึ่ง เพียงแต่มีสีเดียวกันดังภาพ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ของพรรคชาติประชาไทย ณ บ้านเลขที่ ๑๒/๓๒๓ ซอยรามคำแหง ๑๒๐ แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคโดยมีมติเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖ สาขาพรรคชาติประชาไทยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า “พรรคชาติประชาไทย สาขา.....” โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย

ข้อ ๗ อุดมการณ์และวัตถุประสงค์ของพรรค คือ

(๑) พรรคชาติประชาไทย จัดตั้งขึ้นมาเพื่อให้เป็นพรรคการเมืองของประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า และทุกสาขาอาชีพ ซึ่งมีวิธีดำเนินงานทางการเมือง ตามวิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) พรรคชาติประชาไทย คือตัวแทนของประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา อาชีพ ชั้นวรรณะ และไม่เลือกว่าประชาชนนั้นจะอยู่ในองค์กรใด เว้นไว้แต่บุคคลหรือองค์กรนั้นๆ เป็นปฏิปักษ์ต่อความมั่นคงของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๓) พรรคชาติประชาไทยจะคงไว้ และเสริมสร้างสัมพันธไมตรีกับประชาชนทุกประเทศทั่วโลก โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าเป็นชนสัญชาติใด เชื้อชาติใด หรือศาสนาใด

(๔) พรรคชาติประชาไทย จะดำเนินกิจกรรมทางการเมืองเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชนชาวไทยทุกคน และประเทศชาติเป็นหลัก

(๕) พรรคชาติประชาไทยจะยึดมั่นและปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค นโยบายของพรรค มติของที่ประชุมใหญ่พรรค และอุดมการณ์ของพรรค อย่างเคร่งครัดตลอดจนเคารพและปฏิบัติตามมติของเสียงข้างมากตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตย

(๖) พรรคชาติประเทศไทยจะส่งเสริมการสร้างระบบพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองแบบมหาชน มิให้มีการผูกขาดโดยคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มคนเพียงกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดเท่านั้น ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๗) พรรคชาติประเทศไทย จะส่งเสริมนโยบายในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกชนชั้น ทุกหมู่เหล่า และทุกสาขาอาชีพ เข้ามามีส่วนร่วมในการเสียสละและมีความรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ตลอดจนการพัฒนาประเทศร่วมกันโดยยึดแนวทางแห่งการปฏิบัติที่ว่า “การพัฒนาประเทศเป็นหน้าที่ที่สำคัญของประชาชนชาวไทยทุกคน”

(๘) พรรคชาติประเทศไทยจะส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทยเข้าใจ และมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของตนเองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ อย่างชัดเจน และจริงจังกว้ทั่วประเทศ

หมวด ๒

องค์การบริหารงานภายในพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๘ คณะกรรมการบริหารพรรค เลือกตั้งขึ้นมาจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่ โดยมีจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคน แต่ไม่เกินสามสิบเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัณูญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๕ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

(๑) ในการเสนอชื่อผู้หนึ่งผู้ใดที่จะคัดเลือกเป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่จะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบเจ็ดคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๘

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งเสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง และอาวุโสในการเป็นสมาชิกของพรรค ตลอดจนมีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๒)

(๔) ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งตาม (๓) เป็นจำนวนที่มีเศษจำนวนเป็นตัวเลข ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๕) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ที่ประชุมใหญ่กำหนด โดยเฉลี่ยให้ครบทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย

บุคคลที่ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ และจะต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลผู้นั้นเสียก่อน

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคและกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีหรือจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคและกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่เสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ครบวาระ

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการบริหารพรรคและกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ต้องคำพิพากษาสูงสุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สิน - หนี้สินต่อทางราชการ

(๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน

(๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออกหรือสมาชิกพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งขึ้นไปเข้าร่วมลงชื่อให้ออก

(๘) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ตามข้อ ๑๐

(๙) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๑๐) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลง ๒ ใน ๓ ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) ให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับอาวุโสทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งหัวหน้าพรรคคนใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

หากเกิดกรณีอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่รักษาการในตำแหน่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๑๒ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามแนวนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรคและมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งคณะทำงานตลอดจนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) หามาตรการและกำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อเตรียมส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่นตลอดจนการณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทั่วไป

(๔) ร่วมกันพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคโดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด คือ

(ก) ควบคุมค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อโดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ควบคุมค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้กำหนดไว้ในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) พิจารณาดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๗) มีมติให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะทำงานและคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคคณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการประสานงานและคณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

(๘) พิจารณานุมัติและขุบเล็กการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) ควบคุมงานอำนวยการต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพรวดเร็ว ถูกต้องแม่นยำ

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่ของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และจะต้องรายงานกิจกรรมและภารกิจในด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๑๑) รมรงคในการจัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) สรรหาและพิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค ตลอดจนพิจารณา ลงโทษสมาชิกพรรคที่กระทำการฝ่าฝืนกฎระเบียบและข้อบังคับพรรค

(๑๓) พิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่างๆ และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) วางแผนการจัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อรองรับการดำเนินงานตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือ ลูกจ้างชั่วคราวประจำพรรค

(๑๕) พิจารณาดำเนินการแต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคหรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรค

(๑๗) กำหนดอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและระเบียบข้อบังคับพรรค และเป็นไปตามนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้
หัวหน้าพรรค

(๑) คือผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการ
ทั้งปวงของพรรคที่ได้กระทำลงไป

(๒) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุม
คณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
ให้เสร็จสิ้น ตามแผนงานที่วางไว้

(๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ
บริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่
ของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค

(๔) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการ
ประชุมดังกล่าวจนเสร็จสิ้น

(๕) เป็นผู้ลงนามประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค กฎ ระเบียบ
มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(๖) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค หรือคณะ
กรรมการอื่น ๆ เพื่อให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน
สามวันซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(๗) ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของพรรค

(๘) อำนาจอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

เลขาธิการพรรค

(๑) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค ตลอดจนกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(๒) เป็นผู้เสนอรายงานการประชุมต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และที่ประชุมร่วมคณะต่างๆ ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะต่างๆ ในการประชุมใหญ่ของพรรค

รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

เหรียญกษาปณ์หน้าที่ควบคุมรายรับ - รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบประมาณการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

โฆษกพรรค มีหน้าที่แถลงมติที่ประชุมของพรรค และกิจการต่างๆ ของพรรคให้กับประชาชน สมาชิกของพรรค หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสื่อมวลชน ตลอดจนประชาชนสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย ส่วนกรรมการอื่นๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๑๕ กำหนดให้มีประธานที่ปรึกษาพรรค และคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมาคณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการะคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๑๕ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังนี้ คือ เข้าร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อเสนอแนวความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนให้กับหัวหน้าพรรค หรือกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม และคณะที่ปรึกษาพรรคสามารถที่จะจัดให้มีการประชุมหารือภายในพรรค แต่จะต้องอยู่ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

ส่วนที่ ๓

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๑๖ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรคอยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและผู้ช่วยสองคนเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๑๗ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงานดังนี้

(๑) ฝ่ายบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบทางการเงินและบัญชี งานประชาสัมพันธ์ และงานธุรการ

(๒) ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบทางด้านสมาชิก งานกิจการสภา และงานประสานงานทั่วไป

(๓) ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบทางด้านงานนโยบายและแผน งานกฎหมาย และการเตรียมงานด้านข้อมูลต่างๆ รวมทั้งการจัดทำและจัดเก็บเอกสารทางด้านวิชาการต่างๆ

โครงสร้างดังกล่าวข้างต้น เลขาธิการพรรคหรือผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น โดยให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรคทุกครั้ง

ส่วนที่ ๔

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๑๘ กำหนดให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรคในพื้นที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยให้อยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการสาขาพรรค ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๙ สำนักงานสาขาพรรค มีหน้าที่ความรับผิดชอบทางด้านงานการเงิน และบัญชี งานประชาสัมพันธ์ งานสมาชิก และงานธุรการ

หมวด ๓

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๐ การกำหนดแผนและระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้ง ตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ทั้งนี้ จะต้องมิใช่สมาชิกสามัญตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาขาพรรคไม่น้อยกว่าภาคละหนึ่งสาขาภายในระยะเวลากฎหมายกำหนด

ข้อ ๒๑ การดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรค ให้มีการดำเนินการจัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานพรรคประจำพื้นที่ หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ก่อนจนกว่าจะครบหนึ่งปี จึงสามารถขออนุญาตต่อคณะกรรมการบริหารพรรคจัดตั้งเป็นสาขาพรรคได้ เว้นแต่มีความจำเป็นและผู้ดำเนินการขอจัดตั้งในพื้นที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ มีความพร้อมคณะกรรมการบริหารพรรคอาจออนุมัติให้จัดตั้งเป็นสาขาพรรคได้

ข้อ ๒๒ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว ภายในกำหนดระยะเวลาสิบปี ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้พื้นที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือแจ้งต่อผู้ดำเนินการขอจัดตั้งของสาขาพรรคนั้น

เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งต่อหัวหน้าพรรคภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันเลือกตั้ง เพื่อที่หัวหน้าพรรคได้พิจารณาอนุมัติให้จัดตั้งสาขาพรรคและแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองพิจารณาตามกฎหมายภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งจากประธานสาขาพรรค

ข้อ ๒๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้น จำนวนสิบเอ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่นๆ ของสาขาพรรคอีกห้าคน

กรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๒๕ ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค ให้เลือกประธานเป็นอันดับที่หนึ่ง แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่นๆ อีกเก้าคน

การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรค จะต้องมิผู้รับรองไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๒๕ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) เผยแพร่กิจการของพรรค และรณรงค์หาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม ตลอดจนดำเนินการจัดให้มีทะเบียนสมาชิกพรรคในเขตพื้นที่ และจัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๓) จัดให้มีการเผยแพร่นโยบายของพรรคและความรู้ทางการเมืองแก่มวลชนสมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไป ตลอดจนเสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา พร้อมกับเสนอชื่อบุคคลที่จะเข้ารับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่นๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้นๆ

(๔) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลปฏิบัติงานและกิจกรรมของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในรอบสามเดือน และภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) ครบวาระ

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรค ผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่รักษาการในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๘ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดย

ประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๒๗

(๖) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๒๙ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้น เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้